

**ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ**  
**ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΙΡΑΤΕΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΚΑΙ ΤΗ ΛΗΨΗ ΜΕΤΡΩΝ ΑΠΟ**  
**ΠΑΡΟΧΟΥΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ INTERNET**

**Η πειρατεία στο διαδίκτυο**

- 1) Θεωρείτε ότι η πειρατεία στο διαδίκτυο, και κυρίως το παράνομο ‘κατέβασμα’ μουσικής και ταινιών και η ανταλλαγή αρχείων μεταξύ των χρηστών (peer to peer) είναι μία ευρέως διαδεδομένη πρακτική και αν ναι, με τάσεις αύξησης ή μείωσης μέσα στα επόμενα χρόνια;

Η ερώτηση έτσι όπως έχει τεθεί είναι εντελώς κατευθυνόμενη και προσπαθεί να εκμευσει συγκεκριμένες απαντήσεις. Το κατέβασμα μουσικής, σειρών ή ταινιών από το ίντερνετ δεν μπορεί αυτόματα να θεωρηθεί παράνομο, από τη στιγμή που ο τελικός χρήστης έχει αγοράσει ήδη τα νόμιμα προϊόντα (CDs, DVDs, βιβλία κτλ) ή από τη στιγμή που αυτά τα προϊόντα δεν διατίθενται ελεύθερα στην χώρα του (π.χ. Ενώ οι Αμερικάνοι μπορούν να βλέπουν αμερικάνικες σειρές δεν υπάρχει τρόπος να τις δουν και οι Ευρωπαίοι πολίτες, ή ξένα μουσικά CDs δεν διατίθενται στην ελληνική αγορά). Οπότε δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω αν το “παράνομο” κατέβασμα είναι διαδεδομένο, αλλά σίγουρα θα υπάρξει αύξηση χρήσης του διαδικτύου, η οποία θα φέρει και αύξηση στο κατέβασμα αρχείων. Τέλος, είναι χρήσιμο να γίνει συζήτηση για το τι θεωρείται “παράνομο”, καθώς πλέον η “νόμιμη” διανομή έχει ταυτιστεί με την υπερκοστολόγηση προϊόντων (π.χ. Δεκάδες ευρώ για ένα CD). Αυτή η υπερκοστολόγηση έχει γονατίσει τους καταναλωτές. Επίσης θεωρώ πως κάθε έργο πολιτισμού θα πρέπει να είναι ελεύθερο προς το κοινό, αλλιώς απλά δεν μιλάμε για πολιτισμό, αλλά για καταναλωτικά αγαθά (και το Υπουργείο Πολιτισμού νομίζω πως είναι υπεύθυνο για τον Πολιτισμό και όχι τα καταναλωτικά αγαθά).

- 2) Πιστεύετε ότι υπάρχει τρόπος η πρακτική αυτή να περιοριστεί και ποιος είναι αυτός;

Αν εννοείτε την πρακτική κατεβάσματος από το ίντερνετ, υπάρχει τρόπος. Να απαγορευτεί το ίντερνετ :) Άλλος τρόπος δεν υπάρχει. Φυσικά, εναλλακτική η Κυβέρνηση θα μπορούσε μαζί με τα μέτρα κατά της ανωνυμίας στο ίντερνετ, την

χρήση καμερών, την ακύρωση των δικαιωμάτων των πολιτών, να προωθήσει και νόμο εντατικής παρακολούθησης της ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ μας κίνησης στο διαδίκτυο. Όπως λένε και οι Αμερικάνοι, “Big Brother is watching you...”

### **Ο ρόλος των φορέων παροχής διαδικτυακών υπηρεσιών;**

- 3) Ποιός πιστεύετε ότι είναι ο ρόλος των φορέων παροχής διαδικτυακών υπηρεσιών στην εξάπλωση του φαινομένου της διαδικτυακής πειρατείας; Είναι απλοί ταχυδρόμοι που μεταφέρουν έναν κλειστό φάκελο ή έχουν γνώση του τι μεταφέρουν;

Οι φορείς παροχής διαδικτυακών υπηρεσιών δεν έχουν καμμία ευθύνη για το που κινείται ο χρήστης και δεν θα πρέπει να θεωρούνται υπεύθυνοι για την κίνηση ή να παίξουν τον ρόλο του “τροχονόμου” του διαδικτύου, διαφορετικά θα οδηγηθούμε σε μια κατάσταση τύπου “μπλοκαρίσματος ίντερνετ” όπως είδαμε σε άλλες χώρες (Ιράν, Αίγυπτος, Πακιστάν, Μπαχρέιν, Κίνα, Τουρκία). Απαντώντας στο (κ πάλι κατευθυνόμενο) ερώτημα σας, είναι απλοί ταχυδρόμοι :) Το να θεωρούνται υπεύθυνοι οι ISPs, είναι σαν να θεωρείται υπεύθυνο το κράτος για την χρήση ενός δημόσιου δρόμου από έναν κακοποιό, ο οποίος τον χρησιμοποίησε για να ξεφύγει από την αστυνομία :)

- 4) Ποιές είναι οι περιπτώσεις εκείνες στις οποίες οι φορείς παροχής διαδικτυακών υπηρεσιών *ενδέχεται να έχουν γνώση* του περιεχομένου μίας ιστοσελίδας ή μίας παράνομης πρακτικής που λαμβάνει χώρα στο δίκτυο που διαχειρίζονται; Πώς θα απαντούσατε για καθεμία των παρακάτω περιπτώσεων;
- Όταν φιλοξενούν οι ίδιοι περιεχόμενο
  - Όταν διαμεσολαβούν για τη διακίνηση περιεχομένου που φιλοξενείται στο εξωτερικό

- Όταν γίνεται χρήση του δικτύου τους για ανταλλαγή αρχείων μεταξύ χρηστών (peer to peer)
- Άλλες περιπτώσεις;

**“Όταν φιλοξενούν οι ίδιοι περιεχόμενο”**. Σε αυτή την περίπτωση ενδέχεται να έχουν γνώση αλλά ΟΦΕΙΛΟΥΝ να μην κάνουν τίποτα, καθώς νομικά υπεύθυνος για το περιεχόμενο του site είναι ο πολίτης ο οποίος το κατοχύρωσε κ πληρώνει γι' αυτό. Για να φέρω ένα παράδειγμα: σκεφτείτε τον ενοικιαστή ενός σπιτιού. Μπορεί ο ιδιοκτήτης να ξέρει τι γίνεται μέσα στο σπίτι, και αν ναι, έχει δικαίωμα να παρέμβει; (εννοείται εκτός σε περίπτωση που το ζητήσει ο Νόμος).

- **“Όταν διαμεσολαβούν για τη διακίνηση περιεχομένου που φιλοξενείται στο εξωτερικό”**. Καμία απολύτως γνώση και ευθύνη. Αυτοί δίνουν τον δρόμο, το τι θα φορτώσει ο καθένας είναι δικό του πρόβλημα.
- **“Όταν γίνεται χρήση του δικτύου τους για ανταλλαγή αρχείων μεταξύ χρηστών (peer to peer)”**. Καμία γνώση και ευθύνη. Ο πολίτης που χρησιμοποιεί την σύνδεση είναι υπεύθυνος.

- 5) Πώς πρέπει κατά τη γνώμη σας να δράσει ένας πάροχος διαδικτυακών υπηρεσιών όταν *αποκτήσει γνώση* για παράνομη δράση μέσω της χρήσης του δικτύου του από επιστολή, γνωστοποίηση ή καταγγελία που του γίνεται για παράδειγμα από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης δικαιωμάτων που εκπροσωπεί δημιουργούς ή δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων; (π.χ., να στείλει σύσταση στον χρήστη της ιστοσελίδας, να τον προειδοποιήσει για ενδεχόμενη διακοπή της σύνδεσής του, να διακόψει τη σύνδεσή του, να γνωστοποιήσει τα στοιχεία του στους δικαιούχους για περαιτέρω νόμιμες ενέργειες, κ.ο.κ.;) Ποιές από τις ανωτέρω ενέργειες θα ήταν πιο αποτελεσματική και γιατί;

Δεν πρέπει να κάνει κάτι, εκτός στην περίπτωση που το ζητήσει εισαγγελέας. Αν ζητηθεί από τον εισαγγελέα, τότε σαφώς και πρέπει να δώσουν ότι στοιχεία τους ζητηθούν. Δεν μπορεί ο ISP να παίζει τον ρόλο του “μπαμπούλα” ή του αστυνομικού του διαδικτύου.

- 6) Θα δημιουργούσε ενδεχομένως προβλήματα κάποια από τις ανωτέρω ενέργειες; Ποιά και σε ποιούς;

Θα δημιουργούσε προβλήματα, γιατί ο ISP θα πρέπει να αναλάβει νέους ρόλους που δεν αρμόζουν σε μια επιχείρηση, αλλά σε μια αστυνομική αρχή. Επίσης, δημιουργεί πρόβλημα ως προς τον νόμο, καθώς δεν είναι δυνατόν να έχει γνώση από πριν η κάθε υπηρεσία που θα κάνει την καταγγελία, για το αν διακινούνται παράνομα αρχεία. Συνεχίζοντας δημιουργεί πρόβλημα ως προς τη ελευθερία του διαδικτύου, η οποία κινδυνεύει από τέτοιες πρακτικές, δημιουργώντας προηγούμενο ώστε το κράτος να θελήσει να έχει ακόμη περισσότερο έλεγχο πάνω στους πολίτες και τις ενέργειές τους (π.χ. Ποιος μου λέει αύριο μεθαύριο ότι το κράτος δεν θα θελήσει να ξέρει σε ποιες σελίδες πηγαίνω, ποιες ώρες και γιατί, απλά για “λόγους ασφαλείας”;

- 7) Πιστεύετε ότι χρειάζεται τροποποίηση το υπάρχον νομοθετικό καθεστώς για κάποιες εκ των ανωτέρω ενεργειών και σε ποία σημεία;

Ναι, χρειάζονται. Θα έπρεπε οι ISPs να είναι εντελώς ελεύθεροι από τον κρατικό έλεγχο και να υπακούνε μόνο στις δικαστικές αρχές. Το Σύνταγμά μας κατοχυρώνει τις Εξουσίες που πρέπει να υπάρχουν σε αυτήν την χώρα και δεν θα πρέπει η μία Εξουσία να εμπλέκεται στις αρμοδιότητες της άλλης. Αλλιώς ανοίγουν οι ασκοί του Αιόλου.

- 8) Εκτός των δικαιούχων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, πιστεύετε ότι από την πάταξη της πειρατείας υπάρχουν οφέλη για τους παρόχους υπηρεσιών Ίντερνετ και για το ελληνικό κράτος;

Κανένα απολύτως όφελος. Η αύξηση των “νόμιμων” Cds θα είναι μηδαμινή, δεδομένου πως αν κάποιος έχει τα χρήματα θα αγοράσει το γνήσιο προϊόν έτσι και αλλιώς, ακόμη και σήμερα. Ίσα-ίσα θα μειωθούν τα έσοδα από την πώληση των προϊόντων καθώς η διακίνησή τους μέσω ίντερνετ προσφέρει την δυνατότητα στον χρήστη να ελέγξει το τελικό προϊόν πριν το αγοράσει, και αν το βρει αρκετά ποιοτικό να το αγοράσει. Όσο και αν ακούγεται παράξενο η διακίνηση μέσω διαδικτύου είναι μία από τις καλύτερες διαφημίσεις για έναν καλλιτέχνη, ο οποίος θα ανταμειφθεί πλουσιοπάροχα με το τεράστιο κοινό που δημιουργείται και το οποίο θα πάει στις συναυλίες του. Αυτό θα το διαπιστώσετε και μόνοι σας όταν τελικά περάσετε την (παρα)νομοθετική ρύθμιση που θέλετε να περάσετε για τον συγκεκριμένο τομέα (η οποία θα ανοίξει τους ασκούς του Αιόλου για την ελευθερία του διαδικτύου, αλλά φαντάζομαι αυτό είναι δευτερεύον θέμα για την Κυβέρνηση).

#### **Προτεινόμενες λύσεις αντιμετώπισης του φαινομένου**

- 9) Θεωρείτε ότι η εφαρμογή τεχνικών φιλτραρίσματος θα είναι ένα αποτελεσματικό μέτρο αποτροπής της διαδικτυακής προσβολής δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας;

Το ίντερνετ από την φύση του είναι όχι απλά ελεύθερο, αλλά άναρχο. Κάθε μέθοδος φιλτραρίσματος αποτελεί και μια γροθιά στο στομάχι της Ελευθερίας. Δεν είμαστε ηλίθιοι για να χρειαζόμαστε τον μπαμπούλα-Κράτος για να μας λέει τι επιτρέπεται και τι όχι. Αν παρανομήσει κάποιος υπάρχει ήδη ο νόμιμος τρόπος το Κράτος να τον διώξει ποινικά.

10) Πιστεύετε ότι η υπογραφή μνημονίων συνεργασίας μεταξύ παρόχων υπηρεσιών ίντερνετ και δικαιούχων καθώς και η υιοθέτηση κωδίκων δεοντολογίας από τους πρώτους θα βοηθούσε στην πάταξη της πειρατείας και στην υπερκέραση πρακτικών προβλημάτων;

Θα βοηθούσε τις μεγάλες δισκογραφικές εταιρίες, αλλά όχι τους μικροκαλλιτέχνες, τους ISPs, τους τελικούς χρήστες που θα υπόκεινται σε αυστηρότατο έλεγχο, την ίδια την Δημοκρατία. Το μόνο πρακτικό πρόβλημα σε αυτό το θέμα είναι το πόσα χρήματα θα βγάλουν οι ίδιες οι μεγάλες δισκογραφικές εταιρίες και κανένα άλλο, ακόμη και αν οι ίδιοι οι καλλιτέχνες έχουν πειστεί για το αντίθετο.

11) Πιστεύετε ότι θα ήταν αποτελεσματική η ενσωμάτωση στα συμβόλαια παροχής διαδικτυακών υπηρεσιών αυστηρότερων ρητρών αναφορικά με την προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας;

Όχι άλλος έλεγχος! Φτάνει πια! Η Κυβέρνηση θέλει να ελέγχει τα πάντα: που πάμε, πως διαδηλώνουμε, τι επισκεπτόμαστε στο διαδίκτυο, ποιοι λένε τι στο διαδίκτυο κτλ. Περισσότερη ελευθερία χρειάζεται ο τόπος και όχι περισσότερο έλεγχο! Η αυτορύθμιση θα φέρει αποτελέσματα από μόνη της...

- 12) Συμφωνείτε ότι η καταπολέμηση της διαδικτυακής πειρατείας θα ελευθερώσει εύρος χρήσης (bandwidth) των δικτύων προκειμένου να αναπτυχθούν νόμιμες υπηρεσίες στο πλαίσιο της ψηφιακής Ελλάδας;

Το επιχείρημα είναι αστείο σε μια εποχή που η τεχνολογία καλπάζει, σε σημείο που η χωρητικότητα και οι ταχύτητες στο διαδίκτυο αυξάνονται με γεωμετρική πρόοδο. Δεν πρόκειται να υπάρξει καμία εμφανής αύξηση του Bandwidth, μιας και αυτό ούτως ή άλλως -πρακτικά- είναι δεδομένο για τον κάθε χρήστη :)

- 13) Έχετε κάτι άλλο να προτείνετε;

Ναι. Να σταματήσουν τα ύποπτα και φαινομενικά αθώα παιχνιδάκια της εκάστοτε Κυβέρνησης και των μεγαλοκαρχαριών με το μόνο ελεύθερο μέσο που έχει απομείνει: το ίντερνετ. Έτσι και αλλιώς το ίδιο το μέσο θα μπορέσει να βρει τρόπους να επιβιώσει ακόμη και μέσα από τα αυστηρότερα μέτρα. Μία λέξη θα πρέπει να υπάρχει στους στόχους της κυβέρνησης και των παρακυβερνητικών οργανώσεων: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Περισσότερη ελευθερία είναι πάντα προς το συμφέρον όλων, ακόμη και αν μιλάμε για ασυδοσία. Έλεγχος=καταπίεση.

Ευχαριστώ πολύ όσους κατάφεραν να διαβάσουν όλες τις απαντήσεις μου, αν και ξέρω πως δεν θα τις πάρετε στα σοβαρά.